

Миротворчество

Grigor Gatchev - A Weblog

<http://www.gatchev.info/blog/?p=676>

Вече няколко дни Русия и Грузия воюват в Южна Осетия. Най-обикновена, класическа война. С много избити хора, разрушени сгради, и толкова.

Историята на конфликта е проста. В Южна Осетия живеят предимно осетинци, руснаци и грузинци. Осетинците и руснаците заедно са повече от грузинците. И когато Грузия обяви независимост, осетински сепаратисти, подкрепяни от руснаците, започнаха борба за отделянето на Осетия от Грузия.

Както знаем от Косово, когато някой иска да получи независимост, най-добре е да я получи. И двете страни обаче бързо се оплескаха. Сериозната руска “логистична”, т.е. оръжейна подкрепа позволи на осетинците и руснаците да овладеят положението в Осетия, и да станат де факто властта (и да подхождат бая грубо към грузинците там). Съответно, Русия започна да използва сепаратистите в Абхазия и Осетия, за да изнудва Грузия откъм външна политика. Бягство от империята - единствено с цената на каквото империята успее да откъсне от теб със сила.

Грузия не го прие лесно. Когато на власт дойде Михаил Саакашвили, обеща да отвоюва откъснатите територии. Започна с Осетия. Грузинските въоръжени сили навлязоха там, и след въоръжена схватка с местното управление завзеха главните градове. Пак с цената на немалко човешки жертви - на война като на война.

Усетила, че губи козовете си срещу Грузия, Русия започна открита война. Руските танкове навлязоха в Осетия и Абхазия, и отблъснаха грузинците. На цената, както обикновено правят, на практика на изравняване на всичко със земята. Руската авиация пък бомбардира Грузия, и потопа грузински кораби.

Дотук - историята. А сега - анализът. И моята преценка кой крив, кой прав, и какво следва от това за нас тук, в България.

Проблем като този на грузинците с Осетия и Абхазия се решава с преговори, и се решава чисто и добре. Чехия и Словакия го доказаха на практика. Югославия също можеше да го докаже (и нищо чудно дори да успееше да се запази като цялостна държава), но избра другия път, и си понесе последиците. Както сега избраха грузинците, и си носят последиците. Така че и те имат немалко вина, и не бива да бъдат представяни като страдалци и ангели. Не са.

Много повече и по-тежко обаче сгизиха лука руснаците. И смятам, че както основната вина за случващото се в Грузия, така и основната опасност за нас в България са те.

Както абхазките, така и осетинските сепаратисти още отначало нямаше да постигнат нищо без подкрепата на Русия. Щяха да бъдат принудени да преговарят (вината за провалените преговори е и тяхна, не само на грузинците!). И щеше да се стигне до решение, което щеше да бъде еднакво лошо за всички, но щеше да е мирно. А мирните решения обикновено се оказват в перспектива добри. Войната и страданията щяха да бъдат избегнати. Така че Русия има вина и тук.

Имаше ли право Русия да се намеси изобщо? Все пак Грузия е суверенна държава, и Абхазия и Осетия са нейни територии. Това е агресия срещу независима държава. Която, за разлика от Ирак, наистина не заплашва никого военно. Оплоahme (заслужено) САЩ за агресията им в Ирак - Русия обаче води много по-неоправдана агресия. Ако беше упражнила невоенен натиск, и беше поела ролята на посредник, пак щеше да се постигне споразумение, добро или лошо. Щяха да бъдат спасени животът и здравето на точно тези руски граждани, които Русия претендира да защитава - за разлика от сега, когато ги "защитава". Което сваля маската на лъжата за "защита на руските граждани".

(Също, няма никакво съмнение, че САЩ ще се махнат от Ирак, ще го оставят на иракчаните, и няма да присъединят или откъснат от него никакви територии. Точно както няма никакво съмнение, че Русия ще остане в Грузия по възможност завинаги, че няма никога да я остави където има нейни войски, и че ще откъсне (и по възможност присъедини) колкото може повече територии от нея. В съвременните истории на двете държави няма случай да са постъпвали другояче. Изводи?)

Случайно ли съвпадна войната с откриването на Олимпийските игри? Ако не сте расли в парник, надали ще го вярвате. И решението за съвпадението е на Русия - Грузия прочиства Осетия вече от месеци, но руснаците започнаха открита война точно сега. Докато международната общност гледа спорт. Кой крие действията си от другите - правият, или който знае, че не е прав?

Също, грузинците вече на практика прекратиха бойните действия, но Русия продължава бомбардировките над Грузия, и танковете ѝ навлизат все по-навътре в грузинска територия. Това вече не е операция за спасяване на свои граждани - това е класическа, беспочвена и неоправдана агресия срещу друга държава. Представете си примерно Турция да нападне България под предлог за защита на правата на българските турци, да бомбардира всички големи български градове, и да навлезе с танкове (не само) където живеят български турци... Надявам се да съм ясен.

Всъщност, нищо чудно. В оруеловските държави миротворчество е, както знаем, войната. И обратното, ако в една държава войната е мир(отворчество), тя е оруеловска. (Кое то хич не е новост за Русия.)

Изводите за нас?

В момента мечката играе хоро у съседите, а ние гледаме олимпиада. Затваряме си очите за шума, и се убеждаваме, че мечката няма да дойде и у нас. Че няма да тръгне да защитава правата на руските граждани и тук. Че ще ни опазят НАТО, еврокомисарите, Дядо Коледа и световната космическа енергия.

Според мен от тази война нататък руските граждани във всяка държава следва да бъдат разглеждани като опасност за мира, сигурността и териториалната цялост на тази държава. Не защото те самите са лоши с нещо, а защото могат да са повод за гостуване на руски танкове. Както казваше Райко Алексиев, "если понравится - на очень долго!".

Прекланям се пред руската култура, наука, достижения, и най-вече пред страданията на руския народ. Но това не ми пречи да видя - Русия в момента изживява себе си като империя, и се държи като империя в най-лошия смисъл на думата. Нещо като съсед,

който принципно е много добър, ама на практика само дебне удобен случай да пребие някого и да му вземе каквото може.

И нека не се утешаваме с мисълта, че “не трябва” на Русия. На империите им трябва всяко кътче земя, на всяко място по света. Критерият дали ще нападнат е дали могат да го прилапат безнаказано. И има ли възможност за нападение, оправдания винаги ще се намерят. Защитата е общата ни нетърпимост към агресивните империи, и готовността да се отбраняваме от тях заедно.

Можем ли да направим нещо? Разбира се, че можем.

Като начало, можем да казваме истината за тази война. Навсякъде и често. Дори на тези, които не искат да я чуят. Точно за тях е най-полезна, и без нея точно те са най-вредни за нас.

Като продължение, можем да подкрепяме инициативи на държавата ни тези действия на Русия да бъдат наречени официално с истинското им име, и международната общност да ѝ наложи санкциите, които се полагат на агресор. Не е луд който яде чуждия зелник - луд е който си му го дава. А когато става дума за сигурността, нашият и грузинският зелник е общ. Който яде от техния, яде и от нашия. Който е изял безнаказано техния, придобива смелостта да вземе и нашия.

И, най-неприятното, можем да подкрепяме мерки за ограничаването на престоя и влизането на руски граждани в България. Надали тези мерки ще попречат реално на който реално ни е нужен. Но ще отнемат на Русия част от легитимността да обяви един ден, че смята да “защити правата на руските граждани у нас”. И, ако и други държави постъпят така, ще ѝ покаже по още един начин, че агресивните империи не са добре дошли.

... Мразя да пиша за политика. Сигурно не по-малко отколкото повечето хора (и особено добитъците) мразят да четат за нея.

Но уви, в такива случаи се налага.

This entry was posted on Monday, August 11th, 2008 at 10:06 pm and is filed under Politics. You can follow any responses to this entry through the RSS 2.0 feed. You can leave a response, or trackback from your own site.

15 Responses to 'Миротворчество'

Делян Делчев Says:

August 11th, 2008 at 11:50 pm

Никак не съм съгласен с някои елементи на изложената фактология. Въпреки твърденията на Саакашвили, особено след последното му интервю стана ясно, че Грузия никога не е прекратявала военните действия. Саакашвили само е подписал съгласие за прекратяване (и в известен смисъл той това и казваше, че го е подписал), но то започва да действа, когато бъде подписано и от другата страна, което още не се е случило. Поради това Грузия не е прекратила военните действия, имаше само намаляване на артилерийският обстрел, който

се възобнови късния следобед, и прекъсна горе долу сега, след акцията на Руските войски в Сенаки. Саакашвили обича да се изхвърля, това му е практика от години и не само за войни и подобни, така че аз гледам всяко негово твърдение да го проверявам два пъти, както и да му чакам второ интервю, щото той говори различни и противоречиви неща пред различните медии.

По отношение на вземането на големите градове от Грузия, това не се случи. Имаше войски в Цвинхали и в две села около него, но те не бяха взети. 24 часа после се спори чии са градовете. Това е защото когато координацията на войска в град се разпадне започва една специална форма на бой, която се нарича след Сталинградските битки - градски бой, при който всяка бойна единица е самостоятелна, независима и всяваща хаос. Като цяло Осетинските милиции не са особено организирани (в смисъл не са диисциплинирани на общо командване и са грубо партизански, което им носи предимства при отбрана и недостатъци при настъпление), но диисциплината на Грузинската армия бързо се разпадна в Цвинхали, особено под кръстосаните засади, които Осетинци им правеха, и премина в тази форма на бой. Също така Руски самолети не са обстрелвали столицата, а само артилерийските позиции извън нея. Не се налага, в столицата те прилагаха скъпо и тежко прочистване от пешаци и БТР-и, а обстрелването щеше да пречи, пък и артилерията им дойде доста по късно (всъщност днес). За падането на блоковете в Цвинхали е виновна над 90% Грузинската артилерия.

Суверенното право на Грузия над територията на Южна Осетия е спорно още от отделянето от СССР, поради особеностите на начина, по който тя е асоциирана към Грузия в рамките на СССР. Дори в признаването на териториалната цялост на Грузия от ООН има уловка, тъй като се цитира документ и време, при което специално Южна Осетия не се брои.

Определено не съм съгласен и с твърдението, че Грузия е прочиствала региона от месец. Грузия официално не е преминавала границата с Южна Осетия, те само "правеха учение". Провокации имаше и в двете посоки, включително вероятно инсинуации и в двете посоки, включително опит за убийство на непризнатото правителство на Южна Осетия. Да се поддадеш на провокацията е грешка, особено като съм душевно убеден, че става въпрос за пиянски изпълнения, а не нещо особено организирано. От няколко дни в доминирания от американски ПР свят се движи провокацията, че руснаците са подготвяли това от месеци и са знаели дори точния ден, в който да накарат грузинците да нападнат. Такава мисъл сякаш има и тук. Смя да кажа, че въобще не го вярвам. Прекалено е сложно да се организира, а с вероятността и да се нацели "подходящият ден", особено със заповед от Саакашвили клони към такава дълбока нула, че просто не мога да го опиша. Напротив, много повече изглежда подготвено събитие от страна на Грузия, повтарящо Хърватската операция Щурм, операцията на Грузия срещу Аджария, и прекратената операция срещу Абхазия. Съвпаденията политически, и военно са толкова много, с детайлен *timelining*, че изхвърлят всякакво съмнение. Определено си е било решение на Грузия. И то не е било спонтанно. Не бих казал че Русия се включва с пълната си мощ в тази война. Тя много повече премества сили там заради където всъщност е истинският спор - Абхазия и петролопроводите там. Въпреки войната в Осетия, не бих я класифицирал като много активна за Русия, при условие че към този момент в нея е била въввлечена само 20% от 58-ма Армия. Сякаш я пазят за нещо. Сега местят 2 спецназ-а от Чечня специализирани в

градски бой. А танковата колона е паркирала на пътя за Тбилиси. Не мисля, че ще тръгнат към столицата на Грузия, но самият факт е страхотна демонстрация и значи не малко сам по себе си. В Грузия населението леко се панира а Саакашвили прави обръщение по телевизията да ги успокоява.

Също така смея да кажа, че съм удивен от ефективността на Осетските милиции. Аз лично очаквах Грузия да разцепи Осетия за 4 часа, при стартовите съотношения на силите, каквото не се случи въобще. Смея да твърдя, че в началото Руските миротворци действаха повече хаотично, и Осетци изнесоха войната. Четейки някои от тактиките им, при невероятното съотношение на силите в началото, бих казал че ако водехме война срещу тях, щяха луди да ни направят. Руската реакция дойде по скоро като инерция на вече случващото се и бе предвидима. Мисля че Грузия се надяваше да затвори прохода бързо преди това и да блокира парашутистите с ПВО, което май беше най-добре работещата част в Грузинската армия въобще. Дори се носеха слухове, че все пак специални войски са стигнали до прохода и са го минирали. Ако се беше случило Русия нямаше да може да вкара тежка техника, преди света да реагира заради Олимпиадата, и вероятно нямаше да смее да нападне през Абхазия.

Причината поради, която не се случи е, че прекалено скромните по въоръжение и численост осетски милиции се оказаха истински рамбовци. Още едно потвърждение на факта, че мотивацията на военните е много важен компонент за тяхната ефективност, доказал се и при съотношенията и ефективността на Германската отбрана на западния фронт, по времето на WWII. Чисто прагматично войната е много важна за нас и трябва да се следи внимателно и в детайли. Защото ние прилагаме същата реформа, която Грузинците направиха с армията си, и аз определено мисля, че не се виждат особено добри резултати.

Жилов Says:

August 12th, 2008 at 12:22 am

Препоръката ти ме засяга лично... Режимът за влизане и престой така или иначе е позатегнат (или поне една идея по-тромав, отколкото преди няколко месеца), и подозирам, тази тромавост е благодарение на самите руснаци. Баща ми ми каза, че "приглашението" е руско изобретение и други не го ползват.

Венци Says:

August 12th, 2008 at 12:51 am

Съгласявам се с описанието на ситуацията, но не мога да се съглася, че случващото показва заплаха за България от Русия.

Мисля, че има по-голяма вероятност Турция да реши да завладее южна България от колкото Русия да предяви някакви претенции към България.

И отблъскването на Руски граждани от България не виждам какъв положителен резултат може да има.

Всъщност имам чувството че имаш неоснована фобия от Русия.

yoalbo Says:

August 12th, 2008 at 7:18 am

Присъединявам се към това мнение. А ето и още едно:

Отново разсъждения за ставащото в Южна Осетия

БУДНИ! « От моята камбанария Says:

August 12th, 2008 at 7:44 am
[...] Григор Гачев: Миротворчество [...]

Stanimir Jovchev Says:

August 12th, 2008 at 9:25 am

“Според мен от тази война нататък руските граждани във всяка държава следва да бъдат разглеждани като опасност за мира, сигурността и териториалната цялост на тази държава. ”

Приятелю, по голяма тъпотия не може да се измисли...:)))))) Направо обра всички точки..... Ужас!!!

growchie Says:

August 12th, 2008 at 10:10 am

Смъртта на Елцин сякаш сложи края на една ера в Русия, а именно поредният неуспешен опит тя да стане нормална демократична държава. От както е Путин там строят СССР 2.0 и не се знае дали няма да се стигне до Студена Война 2.0 накрая.

Маркуча Says:

August 12th, 2008 at 12:01 pm

Вижда ми се крайно невероятно Русия да опита да приложи опита си от Грузия тук. Все пак сме членове на НАТО и ЕС, а дори Русия не би тръгнала директно срещу НАТО. Вярно, зъби се порядъчно на противоракетния щит, хванала ни е за енергетиката, но няма да дойде тук с танкове. Повече се притеснявам от другарите от БСП, които щели да преодоляват исторически капитализма.

Иво Says:

August 12th, 2008 at 1:19 pm

Можем само да се радваме, че се откъснахме от пргръдката на СССР и “братския” Варшавски договор и че сме от другата страна на линията. Лошо е да имаш див и свиреп враг, но още по-лошо е да имаш див и свиреп съюзник. Срещу враговете все някой ще ти помогне, но никой не може да те опази от “приятелите”. Унгарците и чехите го знаят най-добре.

Божо Says:

August 12th, 2008 at 1:23 pm

Най после да прочета едно разумно мнение по въпроса.
Всичко, на което съм попадал до сега бяха все крайни изцепки в едната или другата посока.

Григор Says:

August 12th, 2008 at 1:32 pm

@Делян Делчев: Зад фактите си има пак факти.

Много неща наистина са спорни. Още отначало писах - грузинците сами си потърсиха белята, и подходиха вандалски. Съгласем съм и че Саакашвили е политически клоун

За съжаление, много неща са и верни. Например че грузинците нападнаха масирано в перфектния за руснаците момент, ден-два преди началото на олимпиадата, заради струпването на руски войски по границата, и данните, че руснаците се готвят да навлязат (което и направиха) - това не е американска измислица. Какво са обстрелвали руски самолети в Осетия надали ще се научи някога, но че обстрелваха сума ти обекти в Грузия е документиран факт ("миротворчество" и "защита на руските граждани в Осетия").

За "рамбовските осетински части" - не съм много сигурен, свикнал съм да подлагам новините от подобни места на съмнение. Особено след вести като "абхазки изстребител бомбардираха грузински позиции" (сигурно утре пък ще се появят осетински танкови армии, разгромяващи грузинците). Според мен колкото Абхазия произвежда и купува изстребител, толкова и Осетия обучава милиции, способни да разбият (дори в градски бой) организирана армия. Нека живеем в реалния свят, и се замисляме откъде и как могат да се вземат подобни приказни герои, и дали удивлението ни не се опитва да каже нещо на ума ни.

@Жилов: Идеята е не руснаци да не бъдат допускани в България, или още по-малко пък да бъдат тормозени - аз още не съм видял руснак в България, който да не е обикновен, свестен човек. Идеята е да се използва това като недвусмислен намек към Русия.

@Венци: Точно там е работата. Види ли се, че "номерът минава", може и други държави да се изкушат да го прилагат. Който и да ни нападне - Русия, Турция, Иран, САЩ, който щеш - все ще е война, с убити, ранени и разрушения. И с твърде малка разлика като резултат.

@Stanimir Jovchev: Иди в Грузия да им кажеш, че това изказване е най-голямата тъпотия на света. Сигурен съм, че ще ти се зарадват.

@Маркуча: Да, доста малко вероятно е. Но нещата се менят, а имперските навици и принципът "номерът минава" остават, и в подходящ момент невероятното става реалност. Да не говорим, че и други държави почват да взимат пример...

деница Says:

August 12th, 2008 at 4:01 pm

Честно казано не мога точно да зацепя за какво ще ни нападнат Русия, Иран или САЩ? Реално погледнато всеки от изброените, а и от всички останали може да ни нападне, когато си поиска с погромен ефект. Това не говори зле за тях, а за нас. Но по-важното е, че нищо няма да спечелят ако го направят, така че да се надяваме, че няма.

А за конфликта, смятам че си пристрастен и то явно се вижда. В интерес на истината Путин си беше на откриването в Китай и изглеждаше привидно щастлив и спокоен. Вярно, беше без жена си, ама те нали и без това са в спорни отношения. А Грузинския президент е пълен идиот.

Както и да е, много е трудно да се направи случайна провокация точно в определен ден. Според мен всичко е било много добре планирано. Дали само

от Грузия или и от Русия не знам, но е планирано. Хубаво е човек да е пристрастен, но с мярка.

Делян Делчев Says:

August 12th, 2008 at 5:49 pm

Мисля че подценяваш силата на мотивираните отбраняващи се. Във военните тактически учебници пише, че нормално заубите на нападащите срещу такива са 3:1. За това и се подсигурия по-голяма сила. Например Грузия имаше войски в съотношение 5:1. Теорията на Германския близкриг се опитва да реши този проблем с просто разбъркване на отбраняващите се, и много бързо и изненадващо навлизане, просто заобикаляне на конфликтните точки. Това работи обаче само когато логистиката, която страда от блицкрига не е застрашена и може да бъде компенсирана. Например Американския блицкриг в Ирак нямаше проблем с логистиката, доколкото обаче тя се движеше няколко дни назад, и те трябваше да спрат да я изчакат точно преди да влязат в Багдад. Заобиколените конфликтни точки (като Басра) се чистеха месеци по-късно. Тук Грузия се провали с блицкрига, точно заради отбраната на Осетинци. Съгласен съм, че няма пълна достоверна информация, но информацията, която имам се засича и допълва в детайли от Осетински, Грузински и Руски източници, така че за сега нямам основания да не го считам за вярно. Осетинци правят свои милиции, обучават ги, имат опит от постоянни конфликти, партизански навлизания в Грузия и от предните конфликти. От трите групи - Осетинската, Грузинската и Руската, смятам че Осетинските са най-добре подготвени, защото практически за разлика от всички други, те са единствените професионални войници. Смята да кажа, че при тази тотална липса на тежко въоръжение и стартовото съотношение на силите, те се представиха повече от отлично.

По отношение на Абхазките истребителни, това е един специален въпрос, който и мен ме интересува/вълнува. Абхазци имат военна база от времето на СССР с Руско/Грузинско оръжие, с което те разполагат и са доста добре оборудвани. Но чак да им позволяват да го ползват свободно... Но Абхазци имат много тренирани военни, така че имат и пилоти и историята на техните военни почва доста от преди разпада на Грузия. Друг е въпроса че при следенето на небето, няма как да са се оттренирали в Абхазия, и трябва да ходят да тренират в Русия. От друга страна те са непризнати от 15 години (заедно с Осетци) и за тези години не са се раждали деца ли? Напънали са се да си вземат нечий признати паспорти за да могат да пътуват и търгуват. Това автоматично изисква военна служба и обучение. Масово са взели руски паспорти заради конфликта с Грузия, но има и такива, които са взели Грузински, а някои имат и Руски и Грузински.

Според мен е ултра първично и грозно да изместваме проблема. Много ни е лесно на нас Българите да измисляме невероятно сложни интриги, дето ако наистина някой можеше да ги измисли и изпълни така както ние предполагахме, то нямаше да му е нужна война. С далеч по-малко усилия щеше да постигне повече. Много ни е лесно и да се интересуваме само от мнението на великите сили и как си местят пешките и се настъпват по мазолите, или в зависимост от личните си пристрастия да викаме тъй е редно и така тебе да е, всичко друго е лошо. Косово да е независимо, а Осетия не. Щото Косово е по американски интерес, а Осетия по руски. Ирак го нападат без мандат на ООН, ама може,

щото го нападат правите сили. В Южна Осетия се водят боеве, които имат частична легитимност (признато споразумение от ООН от преди 14 години), ама нямало право, щото Руснаците ги водят. Македония трябва да се присъедини към България, и кви са тия криви македонци, не щат да признаят, че са Българи, а Турските краища не трябва да се отцепват. И куп подобни глупости, които просто нямат ред.

А тук става въпрос за живота и избора на хората. Кога са били тия Осетинци в Грузинска държава реално за последните 100 години? Само за 6 месеца след разпада на СССР, до започването на гражданската война. Нямат ли право на самоопределение? Как може за Косово да може а за тях да не може? Къде е точно разликата (изваждайки Русия/САЩ)? Там има сега 1600-2000 загинали цивилни лица. Има клипчета как застрелват майки в главите, или стрелят в мазе с деца? Има 30000 бежанци, за близо 70000 население това са 3% умрели и 43% изселени за 4 дни, това няма никакво значение ли? Има една неформална столица, в която няма нито една здрава сграда, и capture-вайте снимки от Google Earth защото до 6 месеца и ще изчезне от картата.

Не мисля, че войната почна в удобно за Русия време. Определено тактически времето бе най-удобно за Грузия. Ще вляза в прекалени детайли, но сравнявайки ситуацията, Грузия има значително повече плюсове от времето, отколкото Осетия или Русия. Доста преки и косвени доказателства показват, че Грузия е подготвяла този момент от много време. Но тук е важен следния момент - във всяка държава военните разработват всякакви сценарии. Ние например имаме сценарии какво да правим при турско нападение и какво да правим ако се наложи ние да ги нападнем превантивно. Значи ли това, че искаме да ги нападнем? Или искаме да ни нападнат? Политиците прекалено емоционално и доста спекулативно интерпретират тези чисто тактически военни ходове. Като в шаха, където винаги можеш да обвиниш противника, че е предизвикал твоят ход, нали? И не е като да не е вярно. Но не е и това, но не е правилно (в смисъл честно, честолюбовно и т.н.) за базиране на ПР. Всъщност всичко е правилно за един ПР, и всичко е грешно. Знаете ли например че язовирната стена в Кърджали е направена, така че да залее целия град на по-лошо инженерно място отколкото ако я бяха поставили другаде. Сега тя е тактическа цел. Дава основание на всички кърджалийци да си мислят че държавата иска да ги издави. Дава основание на Турците да казват че България е склонна да направи геноцид на собственото си население. Обаче от военна гледна точка, ако се наложи, може да е много по-ценно да спрем в блата 1000 танка за 24 часа, отколкото друго. Интерпретирането на прагматичните и доста сухи военно тактически и стратегически събития и превръщането им в емоционална политика понякога си е майсторлък от класа. Смея да кажа, че в тази война доста изключително прагматични действия бяха опищавани като края на света. Например Русия постави танковата си колона на пътя за Тбилиси, но нямаше заповед за атака на Тбилиси. Такава не се и появи, защото е политически неизгодно. Но след извършването и приключването на всички тактически задачи по отношение на стратегическата, армията трябваше да се подреди така, че да изчака следващата стратегическа задача - връщане в Русия или отиване в Тбилиси. А пътя бе един и същ. Пък и е интересна политическа демонстрация. Макар да бе ясно предварително че няма да отидат в Тбилиси, това не попречи Саакашвили да опищи света че могат, в резултат на което собственото му население се панира и почна да се изнася, заради което той трябваше да прави специално телевизионно изявление за успокояване. Много е

интересно как самият факт се интерпретираше по различните медии. Направо се появяваше развален телефон. Саакашвили каза едно, половината медии публикуваха каквото той каза, другите не. Тези които го публикуваха обаче преписваха едни от други и така модифицираха новината, че на края тя просто нямаше нищо общо. Супер яко нали? А хората да се пенят.

Смея да кажа че тепърва ще се изследва тази война. Тепърва ще се разбира какво се случи и кой как е реагирал. Да не говорим, че тя макар да приключи военно с пълно изпълнение на военната стратегическа задача и всяка тактическа по отделно, че и отгоре (Абхазците намазаха), тя политически тепърва започва да се случва.

Григор Says:

August 12th, 2008 at 6:28 pm

@деница: Защо например Русия се намеси И в Абхазия?

Заради контрола върху нефто- и газопроводите там.

В коя близка до Русия страна има много повече и по-ключови нефто- и газопроводи, отколкото в Абхазия?...

@Делян Делчев: Тук не съм съгласен. Осетинците имат твърде минимален опит от сблъсквания - няма как той да е обучил доброволни милиции, които почти без оръжие да се опънат успешно на петкратно превъзхождаща ги редовна армия. Изобщо, такива милиции според мен съществуват предимно в областта на военната пропаганда - освен ако не са подготвени, финансирани и въоръжени от специалисти, каквито (покрай Афганистан и Чечня) в този район има само Русия.

За абхазките изтребители - наистина, нека не изместваме въпроса. Факт е, че това са руски изтребители, които някой прекалено тъп пропагандист се опита да представи за "абхазки", вместо да съчини нещо по-убедително. Кое то значи, че реално войната е не между Грузия и Абхазия или Осетия, а между Грузия и Русия. И доколкото за Осетия може да се спори дали е грузинска територия (Абхазия е международно призната за грузинска територия), нито за Осетия, нито за Абхазия може да се спори дали са руски територии - не са. Тоест, дори в най-добрия за Русия вариант те действат като американците в Ирак - уж под добър претекст, но всъщност като агресори. (Пак повтарям - САЩ нито ще наложат марионетна диктатура в Ирак, нито ще го присъединят, докато Русия с почти пълна сигурност ще направи първото в Осетия и Абхазия, а ако има как, и второто.)

И да, Осетия (а и Абхазия) имат право на самоопределение. Само че има една важна разлика с Косово. Косоварите са на практика 100% ангажирани в полза на независимостта, и нямаше да приемат нищо по-малко, дори с цената на война. В Осетия и Абхазия в нейна полза са ангажирани предимно едни политически кръгове, и сравнително неголеми сегменти от населението. Затова и мисля, че там едни преговори, и договорена степен на самоуправление (независимост или автономия) щяха да са напълно постижими, без нужда от жертви и разрушения. И тук вината е и на грузинците с манията им за величие, и на руснаците, които подкокоросаха властите в Осетия и Абхазия да поставят ултиматуми и да търсят военно решение, с идеята, че Русия е зад гърба им.

Апропо, това с малцинствата винаги е лесно нагласимо. Погледни България примерно. Не говоря за турците, с тях е ясно, да кажем. Представи си обаче, че

примерно Сърбия тайно подкокороса няколко наши политици (знаем си ги какви са) да направят шопска партия, и да поискат независимост за Шоплука. Представи си, че Сърбия ни превъзхожда стократно като армия, както Русия превъзхожда Грузия. И познай какво точно ще се случи...

За времето - според мен то беше перфектното за Русия. Грузинците започнаха атаките си ден-два преди Олимпиадата, точно когато светът ще чуе за тях и ще се изложат максимално; руснаците проведоха техния военен отговор по време на Олимпиадата, когато я някой чул, я не. Това ако не е изгодното време за Русия и неизгодното за Грузия, не знам кое е.

И да, войната тепърва ще се изследва - но се случва в момента, и точно сега се виждат някои неща, които после победителите ще почистват старателно от историята. Затова е важно да се говори за нея, и да се търси истината сега.

Делян Делчев Says:

August 13th, 2008 at 12:43 pm

Ти си имаш свое мнение, аз си имам свое. Не приемам, че Осетци и Абхазци нямат боен опит. Осетия и Абхазия участваха не в една война последните 17 години. Абхазци (мюсюлмани) се биеха на страната на чеченските сепаратисти срещу русия. Чеченци се биеха на страната на Абхазци срещу Грузия. Осетци извършваха партизански диверсии и влизаха в малки конфликти с почти всички миротворци в последните 15 години. Средната възраст на Осетските и Абхазки бойци е по-висока доста от тази на Грузинските или Руските. Като професионални войници са участвали и в други конфликти, а като мафиотски бодигарди участват в градски битки по цялата територия на Русия и по света от години. Бойният опит на Осетци и Абхазци е значително по-голям отколкото на средния Грузински или Руски войник. Защото докато другите ходят на кино, Осетските деца стрелят с калашников по планините. Също като в Афганистан, където децата от село правиха луди прехвалените и оттренирани Руски и по-късно Американски войници. Няма по-голям учител от живота, и никоя военна подготовка не може да замести живия опит. Единственото неясно е пилотната оттренираност.

Не съм съгласен и че Абхазци и Осетци биха се съгласили на автономия. Изключително спорно е твърдението, че само част от населението е за независимост, когато още на референдумите през 91-ва над 90% гласува за това, при почти 100% участие. Дали биха се съгласили на автономия? Ами ако и нас ни бият достатъчно и ние ще се навием да сме автономни на албанците. Но ако имахме избор, не бихме се навили. Също и с Косово. Тях ги оставиха с впечатлението, че може да получат независимост (при условие че 89-90-та са искали само автономия) и те я поискаха. Не бих казал че дори Русия оставя с впечатлението Осетци, че могат да искат независимост (поне не и официално), но те си я искат. Определено изглежда, че желанието им е доста голямо. В този смисъл това е изключителна спекулация. Няма никакви обективни причини да се смята, че биха се съгласили на автономия без срещу това да стои каквото и да е Осетско "полу официално" мнение. И тъй като такова аз не съм открил, значи това е по-скоро наше желание, отколкото тяхно.